

Het Lievekanaal

In de 13^e eeuw was Gent een welvarende stad aan de Schelde en de Leie, enkel een rechtstreekse waterverbinding naar de kust ontbrak. Kosten noch moeite werden gespaard om in 1251 – onmiddellijk na de toestemming – een kanaal van 46,5 km aan te leggen tussen Gent en Het Zwin. Naderhand kiest men om het traject tot Damme aan te leggen i.p.v. Het Zwin vanwege de stapelplaatsen bij Damme waar de vrachten overgeladen werden van de zeeschepen op bvb de Seien die de Lieve konden bevaren

Er werd gebruik gemaakt van winterbeddingen, natuurlijke hindernissen werden vakkundig omzeild op enkele probleemzones na en in 1269 is de Lieve klaar. Het kanaal werd opgedeeld in verschillende panden en er werden 11 rabotten (keersluizen met een hefdeur – de voorlopers van onze huidige sluizen) geplaatst, meestal in groep van 2 à 3 stuks, max. 5 stuks om zodoende een bevaarbaar waterpeil te behouden. Ook alle grachten, beken en nevenwaters werden aangesloten om het hoogste pand van zoveel mogelijk water te voorzien.

De stad Gent was eigenaar van de Lieve - wellicht is de naam een verbastering van de Leie – en om deze te bevaren was het kopen van een vaarvergunning nodig, de '**Vrijheid van de Lieve**'. Ook de afmetingen van de schepen werden vastgelegd met een maximumvracht van 5 vaten wijn of het equivalent hiervan in andere goederen. Later werd het opgetrokken tot 7 vaten en nog later kon men koren laden tot het gewicht van 17 vaten wijn.

Door de verzanding van Het Zwin in de 15^e eeuw werd Sluis belangrijker dan Damme en verloor het Lievekanaal meer en meer van zijn waarde. Na het in dienst nemen van de Brugse Vaart in 1624 werd de Lieve, een van de oudste kanalen van Europa, langzaam aan verwaarloosd en door de natuur terug ingenomen. Toch werd een gedeelte nog gebruikt tot aan de Eerste Wereldoorlog. Momenteel zijn er enkele delen terug opengemaakt, van bevaren is er echter nog geen sprake.

